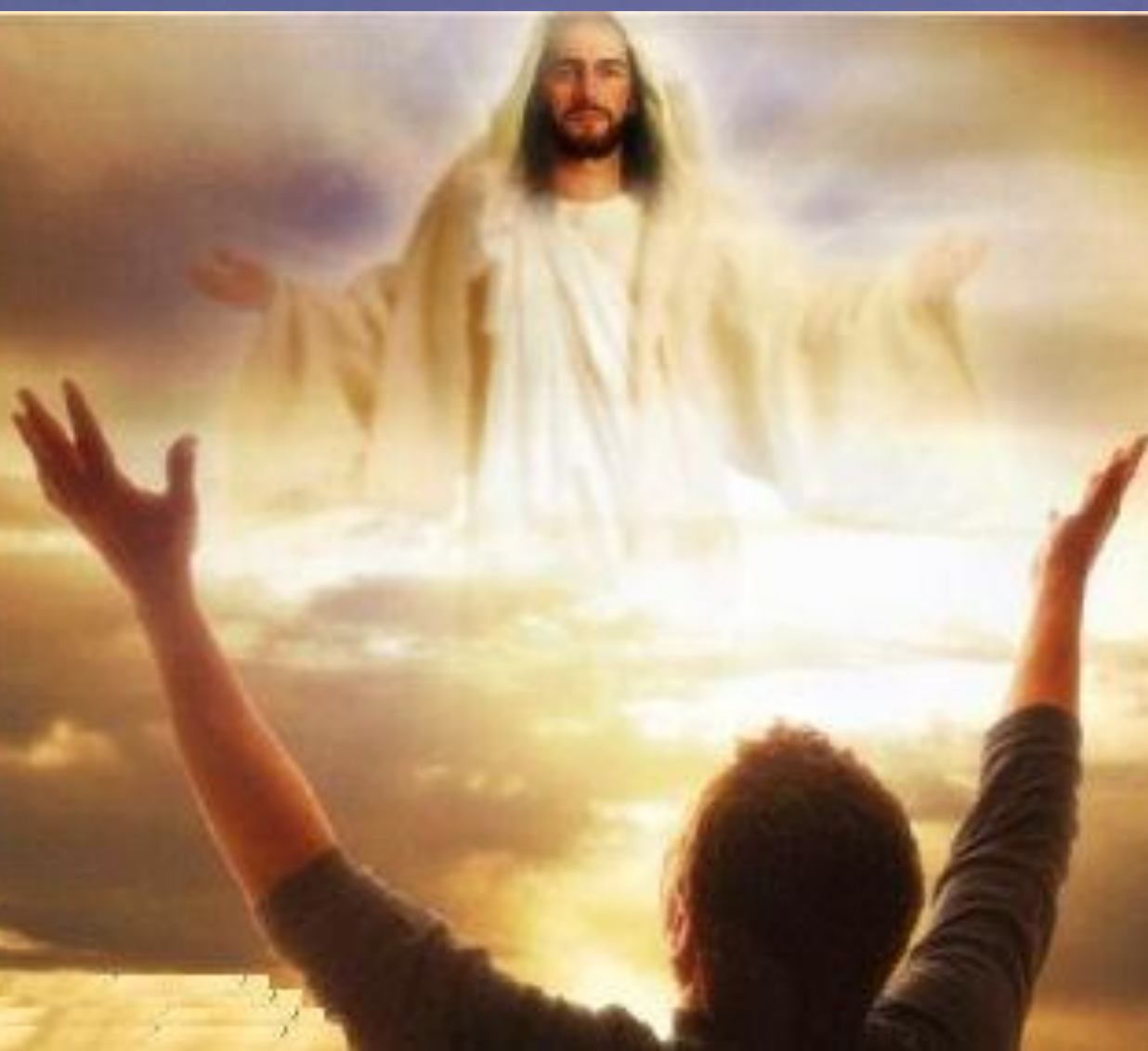

Glasilo župa Ličkog Osika i Široke Kule

GODINA III * BROJ 7 * TRAVANJ * 2012. * 10 kn

PROVIDNOST

**ON USKRSNU KAKO REČE, VESELIMO SE!
ALELUJA I RADUJMO SE.**

U V O D N I K

Svim župljanima župe Lički Osik
i široke Kule SRETAN USKRS
želi župnik, vlč. Luka Blažević!

Braćo i sestre povežimo Isusovo Uskrsnuće s cjelokupnom situacijom u kojoj se nalazimo.

Kao što se potresla zemlja oko Isusova groba, tako nas potresaju i stvari koje se događaju o ovom našem svijetu. Osim što se doslovce zemlja potresa, tu su i ostale prirodne nepogode: poplave, suše, požari, ekonomski nemiri, nezaposlenost, neimaština, korupcija, pljačke, varanje i otimanje na svakom koraku, politička previranja, natezanja i pometanja i častohlepna nadmetanja te nemir i prosvjedi na razne načine i na raznim mjestima. Dodajmo još i teža stanja kao što je depresija, beznađe, praznina života bogatih i onih koji to nisu ali su daleko od Boga, jer mu se ne obraćaju. I mnogo je toga pred nama što je još ne predvidivo. Kakav je tehnološki napredak, što je s radijacijom,

zagađenošću, napose zagađenost voda, nemar prema cjelokupnom okolišu, itd.

Možemo li biti hrabri, a trebali bi, pa zaključiti da je čovjek krojač svoje sreće ili nesreće. U Bibliji je uvijek stanje bilo takvo: ako je narod vjeran Božjim Zapovijedima, tada je i Gospodin davao blagoslove. Dakle, ključ je svega živjeti dosljedno i radikalno svoje kršćanstvo tj. obraćenje. Danas smo, nažalost, i od kršćanstva napravili mlaku vodu. Kao da se ljudi boje biti sveti, pa žive polovičnim životom. Ne da su nevjernici, ali nisu ni sveti. I zato takvo dezorjentirajuće stanje u svijetu pa i u Crkvi.

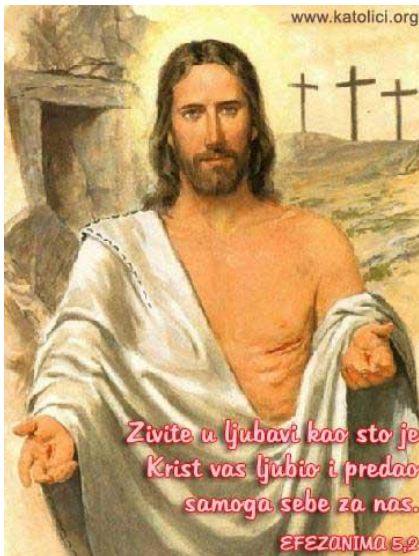
Ljudsko srce ne može naći mir, dok se ne izmiri s Bogom, a to znači: ostaviti se grijeha Isusove Muke i njegova Uskrsnuća. Dragi vjernici, tu je rješenje svih problema: obraćenje Gospodinu. na tome svi moramo raditi neprestano. Pripadati mu 24 sata, neprestano se oslanjajući na njega.

To je ono što nam ima reći Uskrs. Ili bolje reći što ima reći Uskrsnuli u svemu tome. On je Alfa i Omega.

Tako će biti mjesta i za nadu koja iz njega izlazi. Tako će biti mjesta za optimizam koji će podići pogled u budućnost. Tako će biti mjesta za uskrsnu radost koja čovjeka može podići iznad svih nemira i nedaća, izvući iz svih bespuća i lutanja, tjeskoba i sumnja. Samo Isus može osloboditi pojedinca i cijelo čovječanstvo! Stoga dajmo mu svoje srce, svoje živote. Neka nas u tome nastojanju prati moćni zagovor Njegove i naše majke Marije i sv. Josipa našega zaštitnika.

Svima SRETAN USKRS

SADRŽAJ

IMPRESSUM

Urednik:
Luka Blažević

Suradnici:
Ivan Nekić
Ivica Tolla
Ivana Đapić
Milica Jerković
Leonarda Ružička

Lektorica:
Katica Marković, prof.

Nakladnik:
Župni ured Lički Osik

Tisak:
Alfa-comerce, Zagreb

UVODNIK

USKRSNA ČESTITKA
MONS. DR. MILE BOGOVIĆA 2

TJEDAN SOLIDARNOSTI
S CRKVOU U BOSNI I HERCEGOVINI 4

KRIŽNI PUT U KORIZMI 5

STEPINČEVO U ŠIROKOJ KULI 6

HODOČAŠĆE GOSPIČKOG DEKANATA
NA UDBINU 7

SUSRETA RODITELJA PRVOPRIČESNIKA
PREDAVAČ GĐA. NIVES TOMIĆ IZ OGULINA 8

PREDSTAVLJANJE PRVOPRIČESNIKA
U ŽUPNOJ CRKVI U LIČKOM OSIKU 9

PROSLAVLJEN SV. JOSIP
ZAŠTITNIK ŽUPE 10

GODIŠNJICA BRAKA 11

PREDAVANJE VLČ. MARINKA MILIČEVIĆA 13

CVJETNICA 14

PRIPREMA USKRSA U ŠKOLI 15

STIPE PLETIKOSA:
VAŽNO JE SVJEDOČITI VJERU 15

DAROVİ ZA CRKVU U 2011. GOD. 22

RASPORED BOGOSLUŽJA 23

NAJAVA DOGAĐANJA U ŽUPI 24

Uskrsna čestitka 2012.

mons. dr. Mile Bogovića

Dragi vjernici!

Ako kažemo da se u Velikom tjednu spominjemo najvećih događaja koji su se za čovjeka odigrali od početka svijeta i da većih neće biti sve do njegova kraja, riječ je zacijelo o ključnim pitanjima svijeta i čovjeka koji su se dogodili u danima muke, smrti i uskrsnuća Kristova. Zaista je tako! Riječ je o biti ili ne biti čovjeka, o njegovu životu i smrti. Nije, dakle, riječ samo o nekom vidu čovječjeg života: političkom, gospodarskom, zdravstvenom, umjetničkom i sl., nego hoće li čovjeka biti, i ako hoće kakav će taj život biti. Nijedan čov-

jek, bez obzira na boju, rasu i ideologiju, bez obzira na dob i zanimanje, ne može ostati nezainteresiran za ta pitanja. To pitanje jedna crkvena pjesma ovako sažima: „*Sa životom smrt se sasta, i čudesna borba nast, Vođa živih pade tada i živ živcat opet vlada.*“ Iako je pao, umro, opet živi i vlada jer je upravo u toj borbi koja je nastala u Njemu, u Kristu, život nadvladao smrt i svakome čovjeku pruža se rezultat te pobjede – život.

Svijet je izvana ostao isti. Nije stvoren neki drugi materijalni svijet koji će čovjeku pružiti sasvim nove prirodne okolnosti. Također, jednako kao i prije ljudi će se radati, živjeti i umirati. Ipak su svemu tome otvorene nove mogućnosti po Kristu i njegovu uskrsnuću. I dalje će u životu biti radosti i nada, žalosti i tjeskoba, ali oni koji su Krista prihvatili ne doživljaju to kao oni bez Krista. Oni koji povjeruju u Krista neće biti izuzeti od nevo-

lja i nepravde ovoga svijeta, ali će na sve gledati drukčijim pogledom, drukčije će se prema njima odnositi. One, naime, više nisu stepenice koje se nižu jedna za drugom vodeći čovjeka prema nestanku, kako gleda mudrost ovoga svijeta, nego svaka od njih može nas voditi prema punini života – prema uskrsnuću. To znači da po Kristu smrt ne uništava život nego ona postaje vrata neuništivom životu. Tu je bitna razlika između načina gledanja nevjernika i vjernika.

Možemo reći da su Kristova smrt i uskrsnuće najbolji odgovor na čovjekovu ugroženost u svijetu. U Kristu vidimo i svoj put kako tu ugroženost nadvladati; po Njemu dobivamo hranu i piće na tom putu. „*Uzмите i jedite ... Uzмите i pijte...!*“ – poručuje nam Krist.

Ljudski život ugrožen je već po svojoj prirodi. Čovjek je smrtnan, podložan starenju i raznim bolestima. To ide

svojim tijekom i nitko se tome ne može oduprijeti. To se smrtno tijelo Božjom snagom, onom koja je Isusa uskrisila od mrtvih, „oblači“ u besmrtnost.

Druga čovjekova ugroženost je nepravedni svijet koji ga okružuje, pritišće i osuđuje, a katkada – kao što se dogodilo Kristu – i ubija. Nekoga ne slomi starost i bolest, nego takva ljudska nepravda. Za Kristovu smrt je znakovito da ona nije stigla prirodnim tijekom života: organizam se istrošio i nastupila je smrt. Isus je usporio ljudski život sa zrnom pšenice koje pada u mračnu brazdu i donosi obilan rod. To je jedna sudbina zrna. Ali ono može biti i samljeveno mlinskim kamenom. Kod Isusova života je bolje reći da je zrno samljeveno, a ne da je bačeno u brazdu. Nad njim je izvršeno nasilje. Ono je uništeno da ne postoji više kao zrno nego kao hrana.

Ta slika o samljevenom zrnu prikladnija je za ono što je Krist učinio jer se od samljevenog zrnja dobiva brašno i mijesi kruh. Ono postaje hrana. A Isus je upravo slikom kruha zorno pokazao svoju ulogu u spasenju kada je uzeo kruh i rekao: *Ovo je tijelo moje!* On je hrana drugima i onaj tko jede njegovo tijelo ima život u sebi. Sv. Ignacije Antiohijski je za sebe govorio da je zrno koje će u Rimu biti samljeveno zubima divljih zvijeri da bi tako prorekao svoju mučeničku smrt. On se nije toga strašio zato jer mu je bila poznata Kristova sudbina i dar koji je čovjek njegovom smrću postigao – dobio je hranu za život vječni. On nije čeznuo da ima snagu lavljih zubi, snagu žrvnja koji melje. Bio je zadovoljan biti zrno koje samljeveno postaje hrana drugima.

Svjetska nepravda i danas melje nemilosrdno svojim oštrim zubima

mnoge živote. Tako je samljela i Isusov. To je činjenica koju nam je lako shvatiti jer zvuke tog nepravednog žrvnja čujemo i danas oko sebe. Teško nam je shvatiti da se time dobiva hrana za život svijeta. Ni apostolima to nije bilo moguće shvatiti dok se nisu suočili sa živim Isusom, onim koji je bio pribijen na križ i umro. To može shvatiti samo vjernik i to posebnim darom Božje milosti.

Draga braćo i sestre, molimo se Bogu za tu milost da shvatimo kako nas nikakva nevolja, ni nevolje ni trpljenja, ni progonstvo ni smrt, ne može odijeliti od života koji smo po Kristu dobili.

Radosne vazmene blagdane želi vam vaš biskup

† Mile Bogović

U Gospiću, na Veliku srijedu 2012. godine.

TJEDAN SOLIDARNOSTI S CRKVOM U BOSNI I HERCEGOVINI

Mons. Josip Mrzljak, varaždinski biskup i predsjednik Hrvatskoga Caritasa, objavio je na Pepelnicu Poslanicu za Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini, koja u cijelosti glasi:

Dragi vjernici, korizma je za nas vjernike vrijeme kada nastojimo učvrstiti i produbiti svoju vjeru, te se više posvećujemo molitvi, postu i pokori, kako nas na Pepelnicu poziva sv. Matej (Mt 6, 1-6. 16-18). Isus nam je dao primjer kakvi trebamo biti prema Ocu i ljudima: ponizni, blagi, strpljivi, dobrohotni, znati trpjeti, vršiti svoju misiju. Treća korizmena

nedjelja već je šestu godinu prepoznata kao vrhunac Tjedna solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini, kada prikupljamo i materijalnu pomoć za naše sunarodnjake. Kolektom koja se na današnji dan prikuplja u župama u cijeloj Hrvatskoj pomažemo našim sunarodnjacima u materijalnim potrebama. Međutim, ovom akcijom želimo ih i ohrabriti da ne popuštaju pred malodušnosti, da ne bježe od odgovornosti čekajući da netko drugi rješava njihove teškoće. Želimo im biti podrška u nastojanjima da se zlu odlučno suprotstave snagom dobra, da im križ koji

nose bude putokaz i svjetlo, da se svladaju bolna iskustva prošlosti kako bi se u istini gradilo društvo dostojno čovjeka i ugodno Bogu. Prisjetimo se stoga riječi svetoga oca Ivana Pavla II. koje je izgovorio za svoga drugog pastoralnog pohoda Bosni i Hercegovini, a kojima nas ohrabruje da udruženim snagama i uzdajući se u Boga možemo i moramo malo-pomalo liječiti nezacijeljene rane koje nosimo s obje strane granice: »Budite glavni graditelji svoje budućnosti! Vaše istinsko blago čini postojanost vašeg karaktera te vaša bogata ljudska kulturna i vjerska baština po kojoj se po-

znajete. Ne mirite se sa sudbinom! Uistinu, nije lako početi iznova. To traži žrtvu i postojanost, a zahtijeva također vještinu sijanja i strpljivost čekanja. Ali znajte da je ponovni početak ipak moguć. I uzdajte se u Božju pomoć, kao i u čovjekovu poduzetnost!«

Te očinske, prijateljske i ohrabrujuće Papi-
ne riječi zavređuju da ih dobro upamti ova naša generacija, ali i one koje dolaze. Čuvajući ih u pameti i srcu, one nas nadahnjuju da iskažemo svoju solidarnost sa sestrama i braćom u Bosni i Hercegovini. Tako molitvenim hodom organiziranim u župama diljem Hrvatske u tjednu od 5. do 11. ožujka 2012. svjedočimo našim dragim sunarodnjacima iz raznih dijelova Bosne i Hercegovine da znamo što su proživjeli, da nam je poznata njihova duga kušnja, da znamo za težinu patnje koja svakodnevno prati njihov život, kao i za napast što na njih vrebaba – kako ne bi izgubili

hrabrost i nadu u bolju budućnost. Nadahnuti primjerom Isusove majke Marije, koja je vjerno pratila svoga Sina na križnome putu, i svi mi, vjernici u Hrvatskoj, osobito molimo za čvrstoću vjere hrvatskog naroda u našoj domovini i u Bosni i Hercegovini te širom svijeta, kamo su mnogi otišli i u ovo naše vrijeme.

Vjerujemo da se budućnost solidarnosti treba graditi na zajedništvu osoba, a ponajprije u obitelji. Iskonsko i odgovorno zajedništvo koje se njeguje u obitelji temelj je i škola društvenoga zajedništva i solidarnosti. Bez solidarnosti u obitelji neće biti ni solidarnosti izvan obitelji. Bez shvaćanja i obrane obitelji, neće se moći shvatiti društvo kao ljudsku obitelj, a ni Crkvu niti župu kao veliku obitelj kršćana. Podsjetio nas je na to i posjet svetog oca Benedikta XVI, kada smo osobito među našim mladima vidjeli da postoji druga i drukčija

Hrvatska, ona mlade generacije neopterećene podjelama i svađama, ona koja treba dobiti priliku da zemlji osigura budućnost.

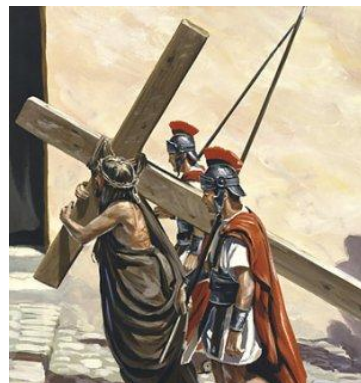
Istu tu solidarnost, zajedništvo i povezanost, unatoč granicama dviju država, osjetili smo i ove godine na redovitom zajedničkom zasjedanju biskupskih konferencija Hrvatske i Bosne i Hercegovine u Sarajevu.

Neka naša braća u vjeri u Bosni u Hercegovini po djelima naše solidarnosti osjete da pratimo i znamo njihove potrebe, te da činimo ono na što nas Isus potiče i poziva: da čineći dobro pobjeđujemo zlo. Pokažimo da djelotvorna ljubav prema bližnjemu nadilazi križ bolesti, nemoći, siromaštva i ostavljenosti; drugim riječima: križ svih mogućih kriza. Pokažimo da je ona put do uskrsnuća, do novog života. Plodna korizma siguran je put do Života.

KRIŽNI PUT U KORIZMI

Za blagdan Uskrsa u korizmi smo se pripremali i pobožnošću križnog puta koji smo obavljali svakog petka u župnoj crkvi na Ličkom Osiku, a nedjeljom poslije podne u 15 sati na otvorenom, na brdu Vukava kod Široke Kule. Postaje križnog puta su dar g. Jure Nikšića.

STEPINČEVO U ŠIROKOJ KULI

U Širokoj Kuli, 10. veljače 2012. slavljena je svečana sveta misa povodom proslave dana blaženoga Alojzija Stepinca. Alojzije Stepinac, zagrebački nadbiskup i kardinal, smatra se jednim od najvećih velikana crkve u Hrvatskoj i najpoznatiji je hrvatskih mučenik. Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim 1998. godine u Mariji Bistrici. Njegov spomendan slavi se 10. veljače, a u Širokoj Kuli se tradicionalno slavi sveta misa, tamo se u crkvi sv. Mateja nalaze moći i kip bl. Stepinca. Tako je i ove godine proslavljena sveta misa koju je predvodio župnik vlč. Luka Blažević uz asistenciju đakona vlč. Ivica Tolla koji je pod svetom misom propovijedao i u svojoj propovijedi istaknuo život, djelo i duhovnost samog blaženika, A. Stepinca.

HODOČAŠĆE GOSPIĆKOG DEKANATA NA UDBINU

Gospićko-senjska biskupija ove godine počela je s korizmenim hodočašćima u Crkvu hrvatskih mučenika. Dosada su ta hodočašća išla u gospićku katedralu. Naime, pred deset godina, točnije 6. travnja 2002. dogovorom između gospićko-senjskog biskupa i predsjednika Hrvatskog sabora krenula je inicijativa za izgradnju CHM.

Jučer je hodočastio gospićki dekanat. Prije sv. mise bio je križni put. Zbog snijega nije se moglo ići s Kravskog polja nego je pobožnost obavljena na postajama oko Svetišta a završetak je bio u Memorijalnom parku pred Vukovarskim križem.

Misu je u crkvi, pred više stotina hodočasnika,

predvodio biskup Mile Bogović zajedno sa svećenicima gospićkog dekanata. U svojoj propovijedi Biskup se osvrnuo i na plan aktualne vlasti da se Ured za pronalaženje, obilježavanje i održavanje grobova žrtava komunističkih zločina nakon Drugog svjetskog rata dodijeli sudbina bivše Saborske komisije za žrtve rata, tj. da prestane raditi u zakonski propisanim okvirima. Među ostalim Biskup je rekao: „CHM je jaki poticaj da se na ovim prostorima počne graditi zajedništvo oko stradalnika, mučenika, a ne oko pobjednika i mučitelja. Tom idejom smo se nosili kada smo ovdje, na mjestu velike nacionalne tragedije, započeli graditi CHM. Vjerujemo da će naše žrtve doprinijeti jača-

nju našeg zajedništva. Ne vjerujemo, naime, da će se na ovim prostorima, u mladoj hrvatskoj državi, zajedništvo moći izgrađivati stavljanjem u prvi plan mučitelje, bez obzira bio on ratni pobjednik ili gubitnik, jer bismo u protivnom stvarali prikladan okvir za mržnju. Biti obuzet mučiteljem, znači otvarati se mržnji i osveti. Zajedništvo će se moći izgrađivati samo ako u prvi plan stavimo stradalnike, bez obzira koji oni bili, i da im izrazimo poštovanje. U tom smislu trebamo učiniti snažan zaokret u odnosu na našu prošlost. zato smo, u skladu s praksom i zadaćom Crkve, krenuli na izgradnju svetišta na čast mučenika."

SUSRETA RODITELJA PRVOPRIČESNIKA - PREDAVAČ GĐA. NIVES TOMIĆ IZ OGULINA

14. Ožujka 2012. u Župnoj dvorani održan je susret roditelja Osnovne škole drugih i trećih razreda djece koja se spremju za

sakrament prve pričesti. Gost predavač na susretu je bila gospođ. Nives Tomić iz Ogulina koja je voditeljica Biskupijskog obiteljskog

savjetovišta koja je stručna osoba u odgoju djece u obiteljskom i vjerskom životu.

PREDSTAVLJANJE PRVOPRIČESNIKA U ŽUPNOJ CRKVI U LIČKOM OSIKU

U četvrtoj korizmenoj Nedjelji 18. Ožujka 2012. podijeljeni su molitvenici Prvopričesnicima naše Župe. Vič. Luka Blažević je pojedinačno prozvao svakog Prvopričesnika imence a đakon Ivica Tolla im je pomoću ministranata udijelio molitvenik, tako da se naši Prvopričesnici što bolje i pripreme za svoju Prvu Pričest.

PROSLAVLJEN SVETI JOSIP ZAŠTITNIK ŽUPE

Ponedjeljak 19. ožujka u župi Lički Osik svečano je proslavljen blagdan nebeskog patrona župe sv. Josipa. Misno slavlje je predslavio studentski kapelan u Zagrebu don Damir Stojić u suslavlju domaćeg župnika Luke Blaževića i više svećenika Gospićkog dekanata. Glazbom je misu animirao župni zbor uz orguljsku pratnju Jelene Orešković. Don Damir Stojić je u propovijedi progovorio o današnjim muževima i očevima. Očinstvo je očito u krizi jer nedostaje molitve u obiteljima a predvoditelji koje po uzoru na zaštitnika sv. obitelji sv. Josipa trebaju biti muževi. Pri ulasku u brak muževi nedovoljno postaju svjesni svoje velike kršćanske uloge. Bez molitve obitelj je osuđena na slabe plodove, zaključio je propovjednik.

Misu su uzveličali uz župnika i ravnatelja biskupijskog Caritasa vlč. Luku Blaževića ekonom biskupije vlč. Nikola Turkalj, župnik Perušića mons. Josip Mustač, vlč. Zlatko Sušić, kancelar biskupije vlč. Marinko Miličević i đakon Ivica Tolla.

A u popodnevним satima u 16 sat vlč. Marinko Miličević održao je duhovnu obnovu za mlade posebnu pozornost obratio je mladima na glazbu koju slušamo i tom smislu je priredio prigodnu prezentaciju utjecaj glazbe na mlade i odrasle. Nakon predavanja u skupini mladih predvodio je molitvu križnog puta poslije slavlje mise, oduševio nas je propovjedi o svetom Josipu koji je uzor obitelji i zaštitnik Hrvatske.

GODIŠNJICA BRAKA

Ove godine, godišnjicu braka slave ovi naši župljani koji su vjenčani u našoj župi sv. Josipa u Ličkom Osiku. Bilo bi lijepo, kad bi obnovili svoje bračne zavjete koje su dali jedno drugom na sam dan svoga vjenčanja. Možda organizirati i zajedničku misu, gdje bi svi bili prisutni i tako posvjedočili svoju bračnu vezu. Ako netko želi, može i pojedinačno. Ovima se mogu pridružiti i drugi koji su vjenčani u drugim župama a sada žive na području naše župe, a slave isto jednu od ovih godišnjica.

Ovo su naši župljani koji slave svoju godišnjicu.

55 godina braka

- Ana Holjevac i Luka Lisac, vjenčani 13. veljače 1957.
- Ivka Biljan i Nikola Binički, vjenčani 9. lipnja 1957.

50 godina braka

- Marija Šimac i Drago Šop, vjenčani 24. lipnja 1962.

40 godina braka

- Kata Busija i Joso Lisac, vjenčani 23. siječnja 1972.
- Ana Radošević i Petar Perčević, vjenčani 20. srpnja 1972.

35 godina braka

- Manda Orešković i Pavao Brkljačić, vjenčani 12. veljače 1977.
- Marija Crnković i Dane Štampar, vjenčani 14. svibnja 1977.
- Josipa Štimac i Josip Španić, vjenčani 2. srpanj 1977.
- Marija Jurjević i Ivan Crnković, vjenčani 6. kolovoza 1977.
- Jelena Jurković i Ivan Bukovac, vjen-

čani 15. kolovoza 1977.

- Kata Lulić i Mile Pavičić, vjenčani 28. studeni 1977.

30 godina braka

- Gordana Devčić i Mile Biljan, vjenčani 12. lipnja 1982.

25 godina braka

- Ankica Krbavac i Milan Murgić, vjenčani 10. siječnja 1987.
- Lucija Orešković i Ante Mesić, vjenčani 17. srpnja 1987.

- Nevenka Pezelj i Ivan Čorak, vjenčani 18. srpnja 1987.

20 godina braka

- Ankica Karić i Vlado Zalović, vjenčani 19. rujna 1992.

15 godina braka

- Marinka Čačić i Josip Biljan, vjenčani 15. veljače 1997.

- Dana Nevaralova i Drago Šop, vjenčani 5. travnja 1997.

- Ivana Antonović i Marko Ratković, vjenčani 5. travnja 1997.

- Marija Božić i Ivan Lulić, vjenčani 11. srpnja 1997.

- Višnja Pavičić i Bertil Borčić, vjenčani 11. srpnja 1997.

- Lidija Tomljenović i Toni Prpić, vjenčani 23. kolovoza 1997.

- Ivanka Tomac i Slavko Špoljarić, vjenčani 11. listopada 1997.

- Mandica Starčević i Milan Nikšić, vjenčani 29. studeni 1997.

10 godina braka

- Edita Pivelja i Milan Klobučar, vjenčani 19. siječnja 2002.

- Katica Petranović i Milan Špoljarić, vjenčani 9. veljače 2002.

- Nada Hrgota i Franjo Krešić, vjenčani 25. travnja 2002.

- Jelena Devčić i Josip Biljan, vjenčani 27. travnja 2002.

- Mandica Pavletić i Tihomir Starčević, vjenčani 15. svibnja 2002.

- Ivana Jelinić i Ivan Orešković, vjenčani 15. lipnja 2002.

- Katarina Fajdić i Robert Luketić, vjenčani 27. srpanj 2002.

- Ivanka Marković i Josip Mareković, vjenčani 3. kolovoza 2002.

- Anica Mađarac i Almir-Josip Isaković, vjenčani 17. kolovoza 2002.

- Dragica Grgurić i Ivan Potnar, vjenčani 14. rujna 2002.

- Anica Papić i Dane Jergović, vjenčani 12. listopada 2002.

5 godina braka

- Amira Haznadar i Ivica Petranović, vjenčani 11. svibnja 2007.

- Kristina Fajdić i Nikola Nikšić, vjenčani 2. lipanj 2007.

- Anonija Fajdić i Jurica Hećimović, vjenčani 7. srpanj 2007.

- Manda Šimatović i Luka Pavelić, vjenčani 28. srpanj 2007.

- Zrinka Brajković i Miloš Brakus, vjenčani 11. kolovoz 2007.

- Nikolina Umiljenović i Jurica Devčić, vjenčani 1. rujna 2007.

- Ivana Prša i Antonio Jerbić, vjenčani 15. rujna 2007.

- Marina Sudar i Ivica Starčević, vjenčani 17. studeni 2007.

Predavanje vlč. Marinka Miličevića

U našoj O.Š. dr. Franje Tuđmana Lički Osik, gostovao je kancelar Gospićko-senjske biskupije

vlč. Marinko Miličević i održao predavanje o utjecaju glazbe 28.03. 2012. u 16h

Prateći vokali vis Angelus uzveličali su predavanje s pjesmom.

CVJETNICA: U LIČKOM OSIKU I ŠIROKOJ KULI

U nedjelju 1. travnja slavili smo Cvjetnicu u Širokoj Kuli u 9 i 30 sati, a u Ličkom Osiku u 11,00 sati. Na misama prineseni su darovi sakupljeni u akcijama za odrasle „Missereor 2012“ i za djecu „Caritasove kutijice“. Imali smo procesiju, iz blagoslov maslinovih graničica. Na misi su mladi čitali Muku Gospodinovu. Oni su to učinili vrlo dostojanstveno i pobožno. Pogledajte slike s Cvjetnice:

PRIPREMA USKRSA U ŠKOLI

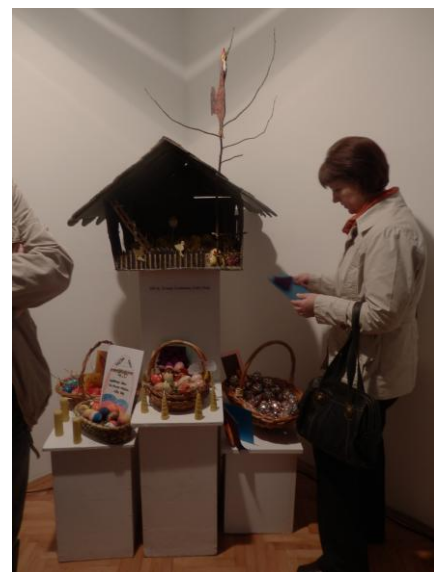
U Osnovnoj školi dr. Franje Tuđmana - Lički Osik, održan je u 3. razredu roditeljski sastanak, radionica. Već godinama učitelji razredne nastave nastoje kreativnim radionicama na roditeljskim sastancima pridobiti što veći broj roditelja. Ovaj način rada se pokazao izvrsnim, zanimljivijim od klasičnih roditeljskih sastanaka. Roditelji su pomagali djeci, bilo je tu smijeha, nesprenosti, pohvala i šala. Mnogi roditelji su se prisjetili svoje mladosti. Bili su zadovoljni druženjem i ovakvim načinom rada, a učiteljica zadovoljna kreativnošću roditelja i učenika.

Na stolu je bilo obojanih jaja, veselih žutih pilića od vune, cvjetića od različitih materijala. Učionica je odjekivala žamorom razdraganih učenika sretnih zbog prisutnosti roditelja. Suradnja roditelja i Škole je veoma važan čimbenik u odgoju djeteta, stoga pozivamo roditelje ostvariti kroz radionice što bolju suradnju.

Ovakvi roditeljski sastanci, radionice, veoma se često održavaju u našoj Školi, stoga se nadamo da ćemo nastaviti i dalje ostvarivati dobru suradnju s roditeljima.

Sretan Uskrs!

Vlatka Galac

Stipe Pletikosa: Važno je svjedočiti vjeru

Vjera i nogomet započeli u krilu obitelji

Ljudsko biće svoje prve spoznaje stječe u krugu obitelji i roditeljskog doma. Gospodine Pletikosa, možete li s nama podijeliti te prve trenutke kojih se sjećate iz svojega života i koji su bili presudni za Vaš životni put?

Obitelj u kojoj sam odrastao činili su roditelji Frane i Mila, te moje sestre Magda i Miranda koje danas, kao i ja, imaju svoje obitelji. Djetinjstvo sam proživio u tipičnoj splitskoj radničkoj obitelji koju su uzdržavali otac i majka radeći u pekarskom poduzeću. Za mene je to bilo zaista izvanredno vrijeme, a odgoj se uvelike razlikovao od onoga današnjega. Kao i većina odraslih, djetinjstvo pamtim manje po događajima, a više po divnim slikama koje su se urezale u sjećanje. Sve su one pune ljubavi i zahvaljujući njima trudim se formirati sam sebe kao osobu, kao vjernika koji želi biti vrhunski u svome životu i u odnosu prema drugima. Iz tih sjećanja rado izdvajam sliku maloga stana u kojem smo živjeli do 1987. godine kad smo se preselili u veći. Taj stan od 32 četvorna metra s jednom sobom u kojoj je spavalo nas petero kroz žrtvu mojih roditelja najviše me naučio skromnosti i odanosti obitelji. Moj otac Frane, sada već pokojni, uvijek je radio po noći. Iako je rijetko odlazio u crkvu, bio je pravo utjelovljenje istinskog oca, prava glava obitelji koji je s majkom u svakom trenutku bio spreman ispuniti sve moje potrebe, a ne moje želje, kao što je danas slučaj u većini obitelji. Nikada, ali baš nikada mi nije nedostajalo očinske ljubavi za koju smatram da je danas jedna od najotvorenijih rana nas odraslih. Duge šetnje, odlasci na razne utakmice poput nogometa, košarke, rukometa, ragbija, igre na tračnicama na željezničkom kolodvoru, kupanja na Firulama, odlasci na selo djedu i baki... Sve su to slike ljubavi urezane u mene koje su mi pružili moji roditelji.

Znači li to da je Vaš otac zaslužan i za Vašu ljubav prema Hajduku?

Da, on mi je prenio ljubav prema Hajduku, ali i prema nogometu uopće. On je zaista bio jedan od najistinskijih navijača Hajduka. S radošću sam od njega upijao sve priče s Hajdukovih utakmica u gostima, kao kada se, primjerice, popeo na kip bana Josipa Jelačića u Zagrebu i stao na njegov mač Hajdukovu zastavu. Posebno lijepo bilo je kada bi se igrali derbiji u bivšoj državi i kada bi se u našem stančiću okupila mnogobrojna rodbina s Miljevaca i iz Imotskog pristigla na utakmicu. Svi ti događaji su nas zbližavali kao obitelj, a posebnu zaslugu u tome imao je moj otac Frane.

No, osim s nogometom, Vaše je djetinjstvo bilo povezano i s Bogom?

Kad spominjem svoj odgoj u vjeri, ponovno se vraćam slikama iz djetinjstva. Sada je to slika majke koja tiho ulazi u moju sobu pred san, uzima moju ruku, čini znak križa i izgovara: “U ime Oca i Sina i Duha Svetoga”. To je bio moj prvi dodir s vjerom. Mislim da nema jače ljubavi od ljubavi majke prema svome djetetu, te sam siguran da je moja majka bila prva preko koje je Bog došao do mene. Taj osjećaj se riječima i razumom teško može opisati. To je moguće jedino srcem.

Bog ne odustaje od čovjeka

Postoji li trenutak u Vašem životu koji možemo smatrati prekretnicom s tradicionalne prema živoj i osobnoj vjeri?

Bila je to očeva bolest. Naime, u rano proljeće 2006. godine liječnici su mu otkrili dobroćudni tumor veličine 6 cm u prednjem dijelu glave. Do tada je moja vjera bila čisto pridržavanje crkvenih obreda. Molio sam po potrebi, tj. kad bih imao neki problem, samo tada bih zazivao Boga da mi pomogne. Mnogo sam griješio i živio po duhu ovoga svijeta, jer su mi sva ta vrata grijeha, kao “popularnom” nogometašu, bila otvorena. Međutim, iza tih vrata nudila se lažna sreća, bogatstvo, karijera, popularnost, moć, zadovoljavanje svojih strasti... Iako, u svemu tome trudio sam se ne činiti zlo upravo zbog svijesti koja je bila duboko ukorijenjena u meni da je Bog bio tu, ali uvijek nekako maknut sa strane. Nakon operacije mogega oca, vjeru sam počeo tražiti srcem, počeo sam spoznavati istinsku ljubav i nadu. Na tom putu mi je uvelike pomogla moja supruga koja je već tada prihvatila Isusovo učenje. Kad imate bračnog partnera koji vas razumije na takav način, onda vam je put vjere potpuno otvoren. On nije nimalo lagan i svjestan sam da će trajati sve do moje smrti. Međutim, mislim da je najteži i najbolniji dio puta iza mene, a to je suočavanje sa samim sobom, sa svojim egom i taštinom. Jednostavno, dođeš do točke kad se u svakodnevnom preispitivanju sebe nađeš pred zidom koji je moguće preskočiti jedino ako ti netko pomogne. *Koji je smisao života?, Kako biti bolji? i Tko sam u biti ja?* pitanja su koja su mi se svakodnevno nametala, a ja sam odgovore na njih prije očeve operacije tražio u čitanju knjiga o psihologiji ljudskog uma tragajući za toliko potrebnim mirom duše.

No, put do mira vodio je preko Vaše nutrine i Vas samih?

Suočavajući se i boreći sa svojim grijesima iz prošlosti, sa svojim ranama, počeo sam dolaziti do tih odgovora. Bio je to moj susret sa samim sobom. Doživio sam veliku utjehu i nadu, postajao sve željniji vjere. Time je počelo moje novo rođenje. Počeo sam živjeti svoju vjeru shvaćajući vrlo brzo da razum nije krajnji domet ljudskoga bića, već duhovnost koja predstav-

lja nepresušan bunar čovjekovog odnosa s Bogom. Moj duh je sada miran i više ne upadam tako lako u zamke koje se nađu ispred mene.

Bog je savršena ljubav

Kakav je Bog u kojega vjerujete i kojemu vjerujete, gospodine Pletikosa?

Najjednostavnije rečeno, Bog je savršena ljubav do koje ljudski mozak teško može doprijeti. To može srce. On od mene traži da vjerujem i da se moja djela po njemu prepoznaju, jer kako Isus kaže: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom” (Mt 16,24). Kroz našu patnju i trpljenje Bog provjerava našu vjernost. Sve nas to duhovno uzdiže i na kraju postaje naše spasenje. Zato kažem da je Bog ljubav, jer nam je darovao ljubav, a mi je slobodnim izborom možemo prihvatiti ili odbiti. Sigurno je da on želi da budemo istinski kršćani, sretni, zadovoljni i materijalno zbrinuti, ali je taj put za svakog od nas različit. Međutim, vodi istome cilju. U tome sam pronašao smisao života, a same emocije prema svim ljudima koje su sada još jače, najbolji su svjedok tome.

Molitva je način naše komunikacije s Bogom. Kako mu se Vi obraćate i kakav je Vaš molitveni život?

Molitva srcem je taj kontakt s njim. Ona mi donosi mir i odgovore na mnoga pitanja koja me okupiraju u određenom trenutku. Najčešće molim svetu kunicu i čim je malo zapostavim, osjećam se ranjivije i nekako manje otporniji svakodnevnim napastima. Mislim da su molitva i sveta euharistija temelji našega vjerskog života i odnosa s Bogom.

Čitate li Sveto pismo koje je pisani trag Božjega govora ljudima? I postoji li neki tekst ili knjiga u Bibliji koja Vam je osobito draga?

Sveto pismo čitam ponekad prije svete mise kada sa suprugom dođem malo ranije u crkvu. U tom trenutku tiho zamolim Gospodina da mi progovori kroz evanđelje koje nasumce otvorim. Rado bih izdvojio i Ivanovo Otkrivenje. Pročitao sam ga više puta i u njemu pronašao sliku konačnog raspleta dobra i zla, borbe Krista i Antikrista. Sjećam se kad sam ga prvi put pročitao prije nekoliko godina, bio sam duboko potresen. Otkrivenje izaziva strahopoštovanje prema Bogu, jer nas on poziva na više odgovornosti u našim djelima. Naime, ta nam je odgovornost potrebna kako ne bismo, zbog zla i grijeha koji se krije u našoj ljudskoj naravi, zasjenili božansku dušu koju nam je Bog dao stvarajući nas na svoju sliku, i kako ne bismo uništili svijet koji je on stvorio.

Budući da Vas nogometna karijera vodi u strane zemlje, uspijevate li njegovati sakramentalni život?

Moj sakramentalni život je kao i kod svakog kršćanina koji se želi posvetiti Bogu. Nije ga teško živjeti, jer u svakom gradu gdje igram postoji katolička crkva u koju mogu otići na svetu misu, a također uvijek ima vremena i za molitvu. Većina ljudi zasigurno misli da se moj život vrti oko nogometa. Čak sam i ja tako mislio. No, nogomet je igra. Važno je znati za koga igraš, tko ti je inspiracija i kakav primjer ostavljaš.

Postoje li svećenici koji Vas duhovno prate i s kojima ste povezani?

Ne znam mogu li ih nazvati svojim duhovnicima, ali postoje dva svećenika s kojima češće komuniciram. To su fra Ante Barišić i fra Ivo Pavić. Kada sam u Splitu, uvijek sam na misi u crkvi sv. Dominika gdje su svećenici zaista produhovljeni i jako su mi dragi, a posebno sam vezan s fra Lukom Prcelom koji je vjenčao mene i suprugu. Naravno da svoju vjeru ne mogu ostvariti bez svećenika i Katoličke Crkve koja mi daje sigurnost da Božji Duh djeluje i upravlja svojim narodom. Ako mi nešto u vjeri, u Bibliji, u samom djelovanju Crkve nije jasno, obraćam se njima, svećenicima koji mi daju dodatno samopouzdanje.

Vjera i nogometni teren

Mediji Vas spominju kao nogometaša vjernika koji ispod dresa nosi majicu s Gospinim likom iz Međugorja. Kako ste se ondje našli?

Jako volim ići u Međugorje. Prvi put sam osjetio potrebu otići onamo prije osam godina kada sam doživio prvo veliko razočaranje u nogometu. Naime, kad mi se ukazala prva prilika za velikim transferom koji je na kraju propao, shvatio sam da se tu krije i mnogo biznisa te ljudske pohlepe za novcem. Bilo je to moje odrastanje u kojem sam počeo shvaćati da ovaj svijet i nije baš tako savršen kako sam do tada mislio. Potpuno slomljen osjetio sam nevjerovatnu želju za odlaskom u Međugorje na Brdo ukazanja. Otišao sam na to mjesto i osjetio mir i utjehu. Pomolio sam se, kupio majice s Gospinim likom, koje i danas nosim ispod svog dresa, te ponovno zaigrao. Već u sljedećoj utakmici zaigrao sam kao preporođen i svojem sam Hajduku donio pobjedu obranivši dva jedanaesterca. Sada shvaćam, kada vratim film unatrag, da Bog od mene traži da mu svojim igrama na terenu budem svjedok kako bi svaki čovjek i u mojem svjedočanstvu osjetio Božju ljubav.

Uz život nogometaša vežu se uglavnom priče o velikim novčanim iznosima, popularnosti i značajnim materijalnim dobrima. Mediji su zainteresirani i za detalje iz osobnog života, te uspješni nogometaši nerijetko postaju i velike medijske zvijezde. Je li u takvom svijetu moguće biti (i ostati) vjernik, oduprijeti se slavi i popularnosti?

Apsolutno mislim da je danas u svijetu nogometa moguće biti vjernik, iako su kušnje i napasti vrlo velike. Slava, novac, izlasci, lagodan život kojim si okružen mogu te sasvim lako odvesti na put nemorala. I ja sam imao svojih padova u kojima sam se olako predavao duhu ovoga svijeta, ali sam se, zahvaljujući Bogu, uspio izvući iz svega toga i postati svjedokom. Isus je došao da nam oprostí grijehe. Danas to čini preko službenika Crkve te time čisti našu prošlost, a na nama je da nastavimo dalje s novim odlukama i promjenom. Ranije sam i ja činio sve da se više svidim ljudima nego Bogu. No, on se poslužio bolešću mogega oca kako bi me pozvao na predanje, ali i učinio čvršćim za posao koji radim. Naime, u nogometu se mi igrači jako psihički trošimo. To je zbog više razloga: svakodnevnih pritisaka medija kojih je danas bezbroj, treneri, uprave i navijači traže samo pobjede. Ako u takvom trenutku nema vjere koja na neki način ispunja ili obnavlja tvoju unutarnju snagu, u većini slučajeva dogodi se da tu "obnovu" tražiš u kupovanju raznih stvari, izlascima i predavanju zadovoljstvima što ponovno vodi na početak.

Možemo li o igračima hrvatske nogometne reprezentacije govoriti kao o vjernicima i poticateljima nacionalnog jedinstva?

Da, među nama u reprezentaciji ima dosta vjernika, što nam daje jedan dodatni mir u svakoj utakmici. Posebno su u katoličkom duhu odgojeni momci koji su rođeni izvan Hrvatske i preko njih se može vidjeti koliko je vjera nas Hrvate uspjela održati na raznim kontinentima te posebno sačuvati naš nacionalni identitet i ponos izvan domovine. Svjesni smo da naše utakmice zbližavaju nas Hrvate, i sve činimo i činit ćemo da sve nas učinimo ponosnima i sretnima. Imamo na sebi posebnu odgovornost, jer se na našim utakmicama oslobađaju domoljubne emocije te nitko od nas sada, a i u budućnosti, nastupajući za našu reprezentaciju nema pravo to zanemarivati.

Vi, kao i drugi igrači vjernici, domaći i strani, u utakmicu ulazite s molitvom i u njoj sudjelujete sa znakom križa. Što molite i zašto to činite na terenu?

Znak križa nakon ulaska u teren naše je obraćanje Bogu da nas u tom trenutku zaštiti od svih ozljeda. Taj znak nakon postignutoga gola je zahvala. Sve je to svjedočenje vjere. Osobno, prije svake utakmice molim molitvu zaštite koju mi je dao fra Ivo Pavić, a koju je iz jedne kanadske molitvene zajednice u Hrvatsku donijela i prevela dr. sc. Marica Čunčić. Ta molitva zaštite i duhovnog ozdravljenja pomaže mi da postignem mir i koncentriram se prije svake utakmice. Ona glasi: "U ime Isusovo uzimam vlast i vežem sve sile i snage u zraku, na zemlji, u vodi, u podzemlju, na ovome svijetu, u prirodi i u vatri. Ti si Gospodin nad svim svemirom, dajem ti slavu u ime tvog stvorenja. U tvoje ime vežem sve demonske sile koje su došle protiv nas i naših obitelji, i stavljam sve nas pod zaštitu tvoje dragocjene krvi koja je prolivena za nas na križu. Marijo, naša Majko, tražimo tvoju zaštitu i zagovor sa Presvetim Srcem Isusovim za sve naše obitelji. Zaogni nas svojim plaštem ljubavi da se prestraši neprijatelj. Sveti Mihovile i naš anđele čuvaru, dođite i branite nas i naše obitelji u borbi protiv svega zla što obilazi svijetom. U ime Isusovo zapovijedam svim silama i snagama zla da odstupe istog časa od nas, naših domova i naše zemlje. A mi ti zahvaljujemo, Gospodine Isuse, jer si vjeran Bog i osjećaš s nama. Amen!"

Osim spomenutoga svjedočanstva vjere na terenu, pred navijačima i kamerama, jeste li bili u prilici kada govoriti o svojoj vjeri i svojem duhovnom putu?

Kad god je moguće, trudim se javno svjedočiti vjeru svojim djelima, ali još nisam imao priliku svjedočiti na ovakav način. Ovaj razgovor je moje prvo javno svjedočanstvo kroz pisanu

riječ o priči mojega života. Potrebno je vremena da te Bog pripremi za takve stvari, a mislim da su važnija djela da ljudi po tome prepoznaju promjene. Svako svjedočenje danas je jako bitno, jer živimo u vremenima gdje se vjeru želi strpati u čovjekovu privatnost, kao da je to moja privatna stvar i da nitko o tome ne treba ništa znati.

<http://www.bitno.net/>

DAROVI ZA CRKVU U 2011. GOD. - od zadnjeg broja Providnosti

1. Ana Sokolić, Budak 134.	150 kn
2. Ankica Kovačević, Zagreb.	200 kn
3. Kata Milković, Čanića Baje 7, Lički Osik.	200 kn
4. Kata Fajdetić, Vukovina.	150 kn
5. Ivica Vlajnić, Čanića Baje, Lički Osik.	200 kn
6. Kata Biljan, Mušaluk.	150 kn
7. Martin Biljan, Mušaluk.	50 kn
7. Ivan i Petar Bilja, Mušaluk.	50 kn
8. Niko Butković, Mušaluk.	100 kn
9. Marica Tomrlin, Mušaluk 1.	100 kn
10. Nikica Horvatović, Mušaluk.	200 kn
11. Martin Hećimović Mušaluk.	300 kn
12. Ante Biljan, Mušaluk 140.	100 kn
13. Mile Butković, Mušaluk 118.	100 kn
14. Pave Biljan, Mušaluk 110.	200 kn
15. Nikola Biljan, Mušaluk 110.	200 kn
16. Josi Binički, Mušaluk 105.	100 kn
17. Pere Perčević, Mušaluk 76.	100 kn
18. Joso Štimac, Mušaluk 56.	200 kn
19. Jure Lenić, Budak 13.	300 kn
20. Ivica Lenić. Budak 114.	100 kn
21. Zdenka Fajdić, Budak.	50 kn
22. Milan Nikšić, Budak.	100 kn
23. Mate Sokolić, Budak 134.	150 kn
24. Jure Fajdić Budak 103.	100 kn
25. Nikola Krpan, Budak.	50 €
26. Ivica Jamičić, Budak 93.	200 kn
27. Pajo Jelić, Budak.	100 kn
28. Alen Laptoš, Budak.	100 kn
29. Ivan Cvetržnik, Budak.	150 kn
30. Milan Štefančić, Budak.	100 kn
31. Milan Šimac, Vukšić.	200 kn
32. Joso Zalović- Zekan, Vukšić.	100 kn
22. Kata Rast, Vukšić.	200 kn
23. Josipa Horvatović, Vukšić.	50 kn
24. Mile Marković, Vukšić.	100 kn
25. Nikola Rendulić, Vukšić.	200 kn
26. Mile Krbavac, Lički Osik.	100 kn
27. Lucija Krbavac, Lički Osik.	100 kn
28. Anka Katalin, Lički Osik.	100 kn
29. Mihaela i Nikica Šušić, Lički Osik.	500 kn
30. Martin Orešković, Lički Osik.	200 kn
31. Joso Lisac, Lički Osik.	50 €
32. Madnica Jergović, Kosinjska.	200 kn
33. Mića Pavičić, Budak Most.	200 kn
34. Petar Grbac, Hrv. Proljeća.	100 kn
35. Milan Nikšić, Urije.	100 kn
36. Manda Perčević, Urije.	100 kn
37. Josip i Anita Sokolić, Sv. Josipa, Lički Osik.	100 kn
38. Ante Biljan, Mušaluk.	100 kn
39. Anka i Mate Čutić, Rijeka.	200 kn
40. Madica i Nikola Rukavina (za sjemenište).	100 kn
41. Mile i Katarina Fajdić, Budak.	1000 kn
42. Joso Serdar (limar) Gospić, popravak krova na crkvi.	5000 kn

RASPORED BOGOSLUŽJA I ŽUPNA DOGAĐANJA

VELIKITJEDAN:

RASPORED BOGOSLUŽJA - CVJETNICA

Blagoslov maslinovih grančica na svetim misama:

- Široka Kula - 9 i 30 sati
- Lički Osik - 11 sati

Na misama prinose se darovi sakupljeni u akcijama za odrasle „Missereor 2012“ i za djecu „Caritasove kutijice.“

VELIKA SRIJEDA

Gospić - 10 i 30 sati, misa posvete ulja u katedrali.

Lički Osik - 18 sati sveta misa a od 17 sati ispovljed za one koji se još nisu stigli ispovjediti.

VELIKI ČETVRTAK

Lički Osik - 18 sati misa VEČERE GOSPODNJE, pranje nogu apostolima i primanje novih ministranata u ministrantsku službu.

VELIKI PETAK

- Vukava – 15 sati KRIŽNI PUT.
- Lički Osik – 18 sati obredi VELIKOG PETKA.

VELIKA SUBOTA

- Široka Kula – 19 sati misa bdijenja i blagoslov uskrsnog jela.
- Lički Osik – 21 sati misa bdijenja i blagoslov uskrsnog jela.

USKRS - SVETE MISE

- Široka Kula – 9 i 30 sati
- Lički Osik – 11 sati

USKRSNI PONEDJELJAK

- Lički Osik – sveta misa u 11 sati

NAJAVA DOGAĐANJA U ŽUPI:

PRIJENOS SVETE MISE na HTV -u - 22. travnja 2012. god.

Hrvatska televizija prenosit će direktno svetu misu iz naše župe koja će se služiti u 11 sati.

SVETI MARKO u BUDAKU - 25. travnja 2012. god.

Ove godine slavimo 5 god. kako smo blagoslovili novo izgrađenu crkvu u Budaku.

Sвета misa biti će popodne u 17 sati a predvodit će dr. fra Draženko Tomić, Zagreb.

KRIZMA - LIČKI OSIK - 1. svibnja 2012. god.

Priprema se 45 kandidata osmog razreda naše župe.

Sakrament Krizme podijelit će naš biskup dr. Mile Bogović za vrijeme svete mise koja ću biti u 11 sati.

PRVA SVETA PRIČEST - LIČKI OSIK - 20. svibnja 2012. god.

Za slavlje Prve sv. Pričesti priprema se trideset naših kandidata trećeg razreda. Sveta misa je u 11 sati.

DUHOVNA OBNOVA

Duhovska Duhovna obnova u našoj župi biti će: 23., 24., i 25. svibnja 2012. god. a predvodit će fra dr. Ivo Pavić a započet će svaki dan i 16 sati popodne.

DUHOVI - MUŠALUK - 27. svibnja 2012. god.

Sveta misa u Mušaluku crkvi Duha Svetog je u 11 sati.

fotostudio

DANI-FOTO GOSPIC
 8MILJANSKA 15
 053 572555 098 9986565
 dani-foto@gs.t-com.hr

DANI

www.dani-foto.hr

PALIR

d.o.o. za građevinstvo, prateću djelatnost i trgovinu

Zagreb

Dota

Krojačko-trgovački obrt
 vl. Jure Sorić
 Trg Stjepana Radića 4 GOSPIĆ.

Restaurant Maki

Gospić

CAFFE BAR
ŠOPP

Lički Osik

Gospić

AUTO-BOŽIĆ

RESTORAN
MOST

Gospić

Agencija za zastupanje u osiguranju

BONUS
Asić

A. Starčevića 13
 53 000 Gospić
 Ratica Asić
 vlasnik

Tel.: 053/ 560 404
 Fax. 053/ 560 405
 Mob. 098/445 444

Zagreb

19 89

Zrinski

ČIVAJU

PE LIČKI OSIK

FRAN BINIČKI

+ 11. VII 1875 † 1. V 1945

SVEČENIK, KNJIŽEVNIK, RODOLJUB

Grob popa Frana Biničkog

